ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆ - ସଂଖ୍ୟା ଚବିଶ୍

Jeff Pippenger
2026-01-06

ସଂଖ୍ୟା ଚବିଶି

ଆମେ ଆମର ପୂର୍ବତନ ଲେଖାର ଶେଷରେ ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏଗାରରୁ ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ମାଥିଉ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ ସହ ସମଗ୍ର ବାଇବେଲର ଶେଷ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ତିନୋଟି ସମାନ୍ତର ରେଖାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି ଶେଷ କରିଥିଲୁ। ଆଦିପୁସ୍ତକର ରେଖା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ମାଥିଉର ରେଖା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପିତର ରହିଛନ୍ତି। ଉଭୟ ରେଖାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ସେହିଟି "ସୁନ୍ନତ" ଥିଲା, ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ସହିତ ସେହିଟି ତାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ରେଖାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଦ ହେଉଛି ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ।

> ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଦେଖିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶ ରାଜା; ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସହିତ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ଅଧିକାର ପାଇଥାନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:12।

ଆଦିପୁସ୍ତକ ଏବଂ ମାଥିଉ ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ସହ ମାନବତାର ବିବାହକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପଶୁ ଓ ଅଜଗରର ବିବାହକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ରେଖା ରବିବାର ଆଇନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଦ୍ୱାଦଶ ପଦରେ ପଶୁ ଓ ଅଜଗରର କୃତ୍ରିମ ପ୍ରତିରୂପଟି ହେଉଛି ଆଦିପୁସ୍ତକ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଗୋପୁର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଓମେଗା ଉଲ୍ଲେଖ। ସେଠାରେ ସେହି କୃତ୍ରିମ ନିୟମ-ଧର୍ମ ତାହାର ବିଚାରକୁ ସାମ୍ନା କଲା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତରହରେ ବେଶ୍ୟା—ଯିଏ ମହା ବାବିଲନ—ତାହାର ବିଚାର ହୁଏ। ନିମ୍ରୋଦ ହେଉଛନ୍ତି ଭାଟିକାନର ଓମେଗା ପ୍ରତି ଆଲ୍ଫା, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ପାପାତନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ମହା ବାବିଲନ, ଯାହା ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବାବେଲର ଆଲ୍ଫା ପ୍ରତି ଓମେଗା।

ଏହି ତିନିଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଦ୍ୟରେ ଲକ୍ଷଣୀୟ କଥା ହେଲା, ରେଖାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁରେ ସମାବିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ତିନିଟି ପଦ୍ୟରୁ ଗଠିତ।

> ଏହା ହେଉଛି ମୋର ନିୟମ, ଯାହା ତୁମେ ପାଳନ କରିବ, ମୋର ଓ ତୁମର ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ତୁମ ପରେ ତୁମର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ସହିତ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷଶିଶୁର ସୁନ୍ନତ ହେବ। ଏବଂ ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଚର୍ମର ମାଂସ କାଟିବ; ଏବଂ ସେହିଥି ମୋର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମର ଚିହ୍ନ ହେବ। ଏବଂ ଯେ ଆଠ ଦିନର, ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ନତ ହେବ; ତୁମମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନୁପୁରୁଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷଶିଶୁ, ଯେ ଘରେ ଜନ୍ମିତ, କିମ୍ବା କୌଣସି ପରଦେଶୀଠାରୁ ଟଙ୍କାରେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା, ଯେ ତୁମର ବଂଶର ନୁହେଁ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 17:10–12.

> ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ଶିମୋନ ବର୍ଯୋନା, ତୁମେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଏହା ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ମୋର ପିତା କରିଛନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ କହୁଛି, ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ବାନ୍ଧିବ, ସେହିଟା ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଖୋଲିବ, ସେହିଟା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ। ମାଥିଉ 16:17–19.

> ଏବଂ ଯେହି ପଶୁ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ, ସେଇ ସେ ଅଷ୍ଟମ; ଏବଂ ସେ ସାତରୁ ଜଣେ, ଏବଂ ସେ ବିନାଶକୁ ଯାଏ। ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ସିଙ୍ଗ ଦେଖିଲା, ସେମାନେ ଦଶ ରାଜା, ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସହିତ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ର ଏକ ମନ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଶକ୍ତି ଓ ବଳ ପଶୁଙ୍କୁ ଦେବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:11–13।

ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଇଟ ଓ ଗାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ମିଥ୍ୟା ଚୁକ୍ତିର କାହାଣୀ, ଏବଂ ଟାଓର ଓ ସହର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତାଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଚର୍ଚ୍ଚ-ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ, ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ କାହାଣୀର ଓମେଗାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରତିରୂପ କରେ। ତିନୋଟି ଶ୍ରେଣୀ, ଯାହାରେ ତିନୋଟି ପଦ୍ୟର ତିନୋଟି କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଅଛି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତେ ଜୀବନର ଚୁକ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଚୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେହି ସତ୍ୟ ଅଷ୍ଟମ, ଯେମାନେ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ପାପାସୀ କେବଳ ତାହାର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିରୂପ ମାତ୍ର। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ସମୟରେ ମନର ଏକତା ରହେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମନ ସହିତ ଏକୀକୃତ ଥିବା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିକୃତି। ଯେ ମିଥ୍ୟା ପଶୁ "ଥିଲା, ଏବଂ ନାହିଁ," ସେହିଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଯାଏ, ଯିଏ ଥିଲେ, ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି। ଅଷ୍ଟମ ପଦ୍ୟରେ, ପାପାସୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିରୂପର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ଉକ୍ତ ହୋଇଛି।

> ତୁମେ ଯେ ପଶୁଟିକୁ ଦେଖିଲା, ସେ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉପରକୁ ଆସିବ, ଏବଂ ବିନାଶକୁ ଯିବ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବା ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ଯେମାନଙ୍କର ନାମ ଜଗତର ସ୍ଥାପନାକାଳରୁ ଜୀବନପୁସ୍ତକରେ ଲିଖାଯାଇନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ଦେଖିବେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଅଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୭:୮।

ଯୀଶୁ ସେହିଜଣ, ଯିଏ ଥିଲେ, ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ପାପାସନ, ସେହି ସାତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅଷ୍ଟମ, ସେହି ପଶୁ ଯେ "ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଅଛି।" "ଏକ ଘଣ୍ଟା" ଯାହା ଅଜଗର ଏବଂ ପଶୁର ବିବାହ ଇଙ୍ଗିତ କରେ, ସେହିଟି ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପିତର ଏବଂ ଆବ୍ରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଜଣ ଧ୍ୱଜସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ପାପାସନ ମଧ୍ୟ ଆରୋହଣ କରେ।

ଆମେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକକୁ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ ଯେ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ପିତର ତାଙ୍କର ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ଯୋଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଥିବା ତିନୋଟି ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଧାରାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ତିନୋଟି ପଦ ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ପିତରଙ୍କୁ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପାନିୟମ୍, ଏବଂ ସେଠାହିଁ ଯାହାକି ବିଶ୍ୱ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁଭବ କରିବାର ସୀମାରେ ଅଛି। ପାନିୟମ୍‌ରେ, ପିତର ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟୀୟ ଉଣ୍ଡେଳନ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି। ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟର ଏହି ତିନୋଟି ଧାରା ପାନିୟମ୍ ଓ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କନ୍ୟାବଧୂ ଉପରେ ଅଙ୍କିତ ହୁଏ ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଶୟତାନଙ୍କ କନ୍ୟାବଧୂ ଉପରେ ଅଙ୍କିତ ହୁଏ। ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଥିବା ସେହି ଜାଗରଣ-ଆହ୍ୱାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକୀୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରେ ଯେ ସେମାନେ ହରାଇଯାଇଛନ୍ତି।

ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଚାରି ପିଢ଼ୀର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

> ପେଥୁଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆସିଲା।
>
> ଏହା ଶୁଣ, ହେ ବୃଦ୍ଧମାନେ, ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନିବାସୀମାନେ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର।
>
> ଏପରି କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦିନରେ, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦିନରେ ହୋଇଥିଲା? ଏହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପିଢ଼ୀକୁ କହନ୍ତୁ। ପାମରପୋକ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲା, ପଙ୍ଗପାଳ ତାହା ଖାଇଦେଇଛି;

ଏବଂ ପଙ୍ଗ   ପାଳ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲା, କାଙ୍କ   ରପୋକ ତାହା ଖାଇଦେଇଛି; ଏବଂ କାଙ୍କ   ରପୋକ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲା, କ୍ୟ ।ଟରପିଲାର ତାହା ଖାଇଦେଇଛି। ଯୋଏଲ 1:1–4।

"ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନେ" ହେଲେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଲାଓଦିକୀୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତାମାନେ, ଏବଂ ଏହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳନ ସମୟରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ। ଏଜିକିଏଲ "ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ" "ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି।

ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣାର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଚିତ୍ରଗୃହରେ, କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କି ତାହା ଦେଖିଛ? କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି। ଯିହିଜ୍କେଲ 8:12.

ପ୍ରେରଣା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଯେହେଜ୍କେଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ମୋହରାଙ୍କନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଏକେଇ ମୋହରାଙ୍କନ ଅଟେ। ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରିଟି କ୍ରମେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର "ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ" ୨୫ ସଂଖ୍ୟାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଳର ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିବା ୨୫ "ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷ", ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ନମସ୍କାର କରୁଥିବା ସେହି ପୁରୁଷମାନେ ଅଟନ୍ତି। ବିଚାର ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସନ୍ତି। ଯେ ପବିତ୍ରାଳୟରୁ ସେମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସେମାନେ ବାରୋଜଣ କରି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଯାଜକ ଏବଂ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ନମସ୍କାର କରି ପଶୁର ଛାପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନାଗ, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ସହ ନିଜମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାବଦ୍ଧ କରନ୍ତି। ଏହି ୨୫ ଜଣ କୋରହ, ଦାଥାନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ୨୫୦ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟା ରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲେ; ସେମାନେ ସେହି ତ୍ରିବିଧ ଏକତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ସହ ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରୁଥିବା ୨୫୦ ଜଣ ପୁରୁଷ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ସେହି ତିନି ମୁଖ୍ୟ ନେତା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଯେବେ ପୃଥିବୀ ତାହାର ମୁଖ ଖୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଗିଳି ଦେଲା।

ଏବଂ ମୋଶା କହିଲେ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜାଣିବା ଯେ, ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ମନରୁ କରିନାହିଁ। ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସାଧାରଣ ମୃତ୍ୟୁରେ ମରନ୍ତି, କିମ୍ବା ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଦଣ୍ଡବିଧାନ ହୁଏ ସେହିପରି ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ହୁଏ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପଠାଇନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲି ଏମାନଙ୍କୁ ଓ ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ଗିଳିଦିଏ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତାବସ୍ଥାରେ ଗର୍ତ୍ତକୁ ନମିଯାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ବୁଝିବା ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅବମାନ କରିଛନ୍ତି।

ଏବଂ ଏମିତି ଘଟିଲା ଯେ, ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସମାପ୍ତ କରିବାମାତ୍ରେ, ସେମାନଙ୍କ ତଳର ଭୂମି ଫାଟିଗଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ଘରବାଡ଼ିକୁ, କୋରହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଗିଳିନେଲା। ସେମାନେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତେ, ଜୀବନ୍ତାବସ୍ଥାରେ ଗର୍ତ୍ତଭିତରକୁ ତଳକୁ ଯାଇଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା; ଏପରିଭାବେ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲୀ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଶୁଣି ପଳାଇଗଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କହିଲେ, "ପୃଥିବୀ କାହିଁକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗିଳି ନଦିଏ।" ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଅଗ୍ନି ନିସ୍ସରିତ ହେଲା, ଏବଂ ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରୁଥିବା ସେହି ଦୁଇ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ଜଣଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା। ଗଣନା 16:28–35.

1888 ମସିହାର ବିଦ୍ରେ ।ହ କୋରହ, ଦାହନ, ଅବୀରାମ ଏବଂ ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରିଥିବା 250 ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କ   ବିଦ୍ରେ ।ହ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର   ତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି 250 ଜଣ ପୁରୁଷ ଏକ ତ୍ର ି ଗୁଣ ସଂଘବନ୍ଧ   ନ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚେ   , ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତ   ରାଷ୍ଟ୍ର _, ପୃଥିବୀର ପଶୁ, ନିଜ ମୁହଁ ଖୋଲି ଅଜଗର ପରି କହେ। ସେହି ସମୟରେ, ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷା ଅପରିମିତ ଭାବେ ଢାଳାଯାଏ, ଯେପରିକି ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରିଥିବା ସେହି 250 ଜଣ ପୁରୁଷ ସ୍ୱ   ର୍ଗରୁ ନାମିଥିବା ଅଗ୍ନ ି ଦ୍ୱ   ।ରା ନଷ୍ଟ   ହୋଇଥିଲେ। ସେହି 250 ଜଣ ପୁରୁଷ ଏକ ମିଥ୍ୟ । ଧାର୍ମିକ ପ୍ର   ଣାଳୀଙ୍କ   ପ୍ର   ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି, ଯେଉଁମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷାର ଢାଳାଯାଇବା ବେଳେ ନଷ୍ଟ   ହୁଅନ୍ତ ି। କୋରହ ଏବଂ

ତାହାର ସହଚରମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୃଥିବୀ ଫାଟିଯିବା, ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଭୂମିକମ୍ପ ଅଟେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିଜ ମୁହଁ ଖୋଲି ଅଜଗର ପରି କହୁଥିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି 250 ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ନାମିଲା, ତାହା କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏଲିୟାହଙ୍କ ଅଗ୍ନିର ପ୍ର ତିରୂପ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେହି ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ବଧ ହୋଇଥିଲେ। କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏଲିୟାହଙ୍କ ଅଗ୍ନି ରବିବାର ଆଇନ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟେ, ତେଣୁ ସେହି 250 ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିବା ଅଗ୍ନି ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ରବିବାର ଆଇନର ଅଗ୍ନି।

କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଏହି ଅଂଶଟି, ଯିହୋଶୂଆ ଓ କାଲେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶର ସନ୍ଦେଶବିରୋଧୀ ବିଦ୍ରୋହ ସହ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ସମରୂପ ଅଟେ। ସେହି ବିଦ୍ରୋହ ବାଇବେଲର "ଉତ୍ତେଜନାର ଦିନ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଅଂଶରେ କୁହାଯାଇଛି, "ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଅଛନ୍ତି।"

ଜ୍ଞାନୀମାନେ ହିଁ ବୁଝନ୍ତି, ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ଥିବା କଥା ଯେ, କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯିହୋଶୂଆଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବାକୁ ହେବ। ସେହି ବିଦ୍ରୋହ କାଦେଶରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ କାଦେଶ ଓ କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ—ଉଭୟେ—ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ Seventh-day Adventism ର ବିଦ୍ରୋହ ଅଟେ। କୋରହ ଏବଂ ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରିଥିବା ୨୫୦ ଜଣ ପୁରୁଷ, ଯିହିଜ୍କେଲ ୮ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥିବା ୨୫ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କେଲ ୮ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆର ପ୍ରତୀକ ଯେରୁଶାଲେମରେ ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଚତୁର୍ଥଟିଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ ହେଉଛି ଇର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା; ଦ୍ୱିତୀୟ ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ କକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ; ତୃତୀୟ ହେଉଛି ତାମ୍ମୂଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦିବା; ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେହି ୨୫ ଜଣ ପୁରୁଷ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି। ପରେ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନ୍ତି, ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଉଦିତ ହେଉଥିବା ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି। ଜଣେ ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ, ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶଟି ପୂର୍ବ ପବନର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଲୋକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଯାଇବା ପରେ, ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଦୂତମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବାହ୍ୟ ରେଖା ଏହା ଶିଖାଏ ଯେ "ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ।" କୋରହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମର ବାହାରକୁ ନିଆଯାଏ। ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମରୁ ଅପସାରଣ କରାଯାଏ, କାରଣ ଯିରୁଶାଲେମରୁ ପଳାୟନ କରୁଥିବାମାନେ ଧର୍ମୀ ନୁହନ୍ତି।

> ପୁନର୍ବାର ଆତ୍ମା ମୋତେ ଉଠାଇ ନେଇ, ପୂର୍ବଦିଗକୁ ମୁହାଁ କରିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ପୂର୍ବ ଦ୍ୱାରକୁ ଆଣିଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସେହି ଦ୍ୱାରର ପ୍ରବେଶପଥରେ ପଚିଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଅଜୂରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଆଜନିୟାହ ଓ ବେନାୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ପେଲଟିୟାହଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ, ଦେଖିଲି।
>
> ତାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏମାନେ ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ଅନର୍ଥର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ନଗରରେ ଦୁଷ୍ଟ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତି; ସେମାନେ କହନ୍ତି, 'ସମୟ ନିକଟରେ ନୁହେଁ; ଆସ, ଆମେ ଘର ବନାଉ; ଏହି ନଗର ହେଉଛି ହଣ୍ଡା, ଏବଂ ଆମେ ହେଉଛୁ ମାଂସ।'
>
> ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କର, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କର। ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, "କହ; ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି;"
>
> ଏହିପରି ତୁମେ କହିଛ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣା; କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ମନରେ ଯାହା ଉଦୟ ହୁଏ, ସେସବୁକୁ ମୁଁ ଜାଣେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟିକୁ। ତୁମେ ଏହି ସହରରେ ତୁମମାନଙ୍କର ନିହତମାନଙ୍କୁ ବହୁଳ କରିଛ, ଏବଂ ଏହାର ରାସ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ନିହତମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛ। ଏହିହେତୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି; ତୁମେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଏହାର

ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ରଖିଛ, ସେହି ତୁମମାନଙ୍କର ନିହତମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମାଂସ, ଏବଂ ଏହି ସହର ହେଉଛି ହାଣ୍ଡି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି। ତୁମେ ତଲୱାରକୁ ଭୟ କରିଛ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଲୱାର ଆଣିବି, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରଦେଶୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକର କରିବି। ତୁମେ ତଲୱାରରେ ପତିତ ହେବ; ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ସୀମାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବି; ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ। ଏହି ସହର ତୁମମାନଙ୍କର ହାଣ୍ଡି ହେବ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ତୁମେ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ମାଂସ ହେବ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ସୀମାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବି; ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ; କାରଣ ତୁମେ ମୋର ବିଧିମାନରେ ଚାଲିନାହିଁ, ନାହିଁ କି ମୋର ନ୍ୟାୟବିଧି ପାଳନ କରିଛ, ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଅନୁଯାୟୀ କରିଛ।

ଏବଂ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ବେନାୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ପେଲାଟିୟା ମରିଗଲା। ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲି, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲି, ହାୟ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର! ତୁମେ କି ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ? ଯିହିଜ୍କେଲ 11:1–13।

ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବଳ ହେବାବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ଗହମକୁ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡରୁ ପୃଥକ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହୁଏ। 25 ଜଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପୁରୁଷମାନେ, କିମ୍ବା କୋରହଙ୍କ 250 ଜଣ, ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲେମର "ସୀମା" ବାହାରକୁ ନେଇଯାଇଥାନ୍ତି। 25 ହେଉଛି ସେହି ଯାଜକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା, ଯେମାନେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ସେବା କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା 250 ର ଦଶଗୁଣ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଦଶ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ଯୁଦ୍ଧରତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରାଯାଏ, ଯାହା ଗହମ ଓ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡ ଉଭୟରୁ ଗଠିତ; ଏବଂ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା କେବଳ ଗହମରୁ ଗଠିତ।

"କି ଦେବଙ୍କର କୌଣସି ଜୀବନ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ନାହିଁ? ତାଙ୍କର ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ହେଉଛି ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ନୁହେଁ, ଯୁଦ୍ଧରତ ମଣ୍ଡଳୀ। ଆମେ ଦୁଃଖିତ ଯେ, ସେଥିରେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦସ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଗହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଗାଛା ମଧ୍ୟ ଅଛି। ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ: 'ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଏମିତି ଜଣେ ମଣିଷଙ୍କ ସଦୃଶ, ଯିଏ ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଭଲ ବୀଜ ବପନ କଲା; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଶୁଇଥିବା ବେଳେ, ତାହାର ଶତ୍ରୁ ଆସି ଗହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଗାଛା ବପନ କରି ଚାଲିଗଲା.... ତେବେ ଗୃହସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଦାସମାନେ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କି ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଭଲ ବୀଜ ବପନ କରିନଥିଲେ? ତେବେ ଏହି ଅଗାଛା କେଉଁଠୁ ଆସିଲା? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜଣେ ଶତ୍ରୁ ଏହା କରିଛି। ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ଯାଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜମା କରି ଉଖଳି ଦେବୁ କି? କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ନା; ନହେଲେ ତୁମେ ଅଗାଛା ଉଖଳୁଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗହୁଁକୁ ମଧ୍ୟ ଉଖଳି ଦେଇପାର। କାଟଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟକୁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଅ; ଏବଂ କାଟଣି ସମୟରେ ମୁଁ କାଟୁଆମାନଙ୍କୁ କହିବି, ପ୍ରଥମେ ଅଗାଛାଗୁଡ଼ିକୁ ଜମା କର, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ଗୁଚ୍ଛଗୁଚ୍ଛ କରି ବାନ୍ଧ; କିନ୍ତୁ ଗହୁଁକୁ ମୋର ଭଣ୍ଡାରରେ ଜମା କର।'"

"ଗହମ ଓ ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛର ଉପମାରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛକୁ କାହିଁକି ଉଖଳି ଫିଙ୍ଗିବାକୁ ନ କୁହାଯାଇଥିଲା; କାରଣ, ତାହା କଲେ ଗହମ ମଧ୍ୟ ସେହି ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛ ସହ ମୂଳସହିତ ଉଖଳିଯାଇପାରୁଥାନ୍ତା। ମାନବୀୟ ମତ ଓ ବିଚାର ଭୟାବହ ଭୁଲ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଭୁଲ ହୋଇଯିବାକୁ ଦେବାପେକ୍ଷା, ଏବଂ ଗହମର ଏକମାତ୍ର ଶୀଷ ମଧ୍ୟ ମୂଳସହିତ ଉଖଳିଯିବାପେକ୍ଷା, ସ୍ୱାମୀ କହନ୍ତି, 'କଟାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକସାଥିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଦିଅ;' ତା'ପରେ ଦୂତମାନେ ସେହି ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ବାହାର କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ବିନାଶ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବେ। ଯଦିଓ ଆମର ସେହି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯେଉଁମାନେ ଉନ୍ନତ ସତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଦାବି କରନ୍ତି, ଗହମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛମାନଙ୍କ ପରି କେତେକ ଦୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିଶୀଳ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ଈଶ୍ୱର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଅଟନ୍ତି। ସେ ଭ୍ରାନ୍ତିଶୀଳମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କରନ୍ତି ଓ ସତର୍କ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶିଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା ପାଠ ଶିଖିବାରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ନେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବିନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେ ଗହମରୁ ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛକୁ ଉଖଳି ଦେଉନାହାନ୍ତି। କଟାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛ ଓ ଗହମ ଏକସାଥିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଥିବ; ଯେତେବେଳେ ଗହମ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ଓ ପକ୍ୱତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପକ୍ୱ ହୋଇଥିବା ତାହାର ସ୍ୱଭାବ କାରଣରୁ, ସେ ଜୁଙ୍ଗଲି ଗାଛଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୃଥକ୍ ଚିହ୍ନିତ

ହେବ।”

> “ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଳିସିଆ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅପୂର୍ଣ୍ଣତାର କାରଣରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ କଳିସିଆକୁ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଗତକାଳରେ ଏମିତି ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ଆଗାମୀରେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ, ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନାନୁସାରୀ ନୁହେଁ ଏମିତି ଉତ୍ସାହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ, କଳିସିଆକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଗହମ ମଧ୍ୟରୁ ନିନ୍ଦାକୁ ଉପଡ଼ି ଫେଙ୍ଗିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଭୁଲ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ସହିତ, ଏବଂ କଳିସିଆରେ ଥିବା ଅପରିବର୍ତ୍ତିତମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ, ସେ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶେଷ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି। ଯେମାନଙ୍କୁ କେତେକେ ଚରିତ୍ରରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଭାବିପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କଳିସିଆର ସଦସ୍ୟମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ, ଅତିଉତ୍ସାହୀ, ତ୍ୱରିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଗହମ ମଧ୍ୟରେ ନିନ୍ଦା ଦେଖାଦେବ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିବା ପ୍ରକାର ବ୍ୟତୀତ ନିନ୍ଦାକୁ ଉପଡ଼ିବା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏଭଳି ରହିବାକୁ ଦେବାଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି କରିବ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କୁ କଳିସିଆରେ ଆଣୁଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ସାତାନ ମଧ୍ୟ ତାହାର ସହଭାଗିତାରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣୁଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଭଲ ବୀଜ ବପନ କରୁଛନ୍ତି, ସାତାନ ସେତେବେଳେ ନିନ୍ଦା ବପନ କରୁଛି। କଳିସିଆର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ଦୁଇଟି ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପ୍ରଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। ଗୋଟିଏ ପ୍ରଭାବ କଳିସିଆର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ କାମ କରୁଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଦୂଷିତ କରିବା ପାଇଁ କାମ କରୁଛି।” Testimonies to Ministers, 45, 46.

ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଯେରୁଶାଲେମର ବାହାରକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଆଯାଏ। ସେମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟକାଟାର ସମୟରେ ଅପସାରିତ କରାଯାଏ, ଯାହା ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଗହୁଁ ପକ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟୀୟ ଦୋଳନ-ରୋଟିର ପ୍ରଥମ ଫଳର ଦୋଳନ-ନିବେଦନ ଭାବେ ଗହୁଁକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଏ। ଗହୁଁର ପ୍ରଥମ ଫଳର ଶସ୍ୟକାଟା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ। ଗହୁଁ ଓ ଅନାବଶ୍ୟକ ଘାସର ପୃଥକ୍କରଣ ଏହି ନିଜେ ବିଷୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପଥଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> “ପୁନର୍ବାର, ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯେ ବିଚାର ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ରହିବ ନାହିଁ। ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲେ, ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥକୀକରଣ ଆସେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ଭାଗ୍ୟ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଯାଏ।” Christ’s Object Lessons, 123.

ଗହୁଁର ନିବେଦନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଗହୁଁକୁ ଜୁଇଁଘାସରୁ ପୃଥକ କରେ।

> “ତା’ପରେ ମୁଁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ମୋ ସହଚର ଦୂତ କହିଲେ, ‘ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଭୟଜନକ, ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଗମ୍ଭୀର ଓ ଭୟାବହ। ସେହି ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏ ଗହୁଁକୁ ଝାଉଁଠାରୁ ପୃଥକ କରିବେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଗୋଦାମ ପାଇଁ ଗହୁଁକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କିମ୍ବା ବାନ୍ଧି ରଖିବେ।’ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ସମଗ୍ର ମନକୁ, ସମଗ୍ର ଧ୍ୟାନକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଉଚିତ। ପୁଣି ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଲା ଯେ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଆମେ କରୁଣାର ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ନୂତନ ଭ୍ରାନ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ଆତ୍ମସାତ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ନ ଯୁବକ ନ ବୃଦ୍ଧ, ଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଭାରେ ଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ। ଦୂତ କହିଲେ, ‘ମନକୁ ଲାଭହୀନ ବିଷୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିବିଡ଼ ଭାବେ ଲଗାଇ ରହିବାରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ଦିଅ।’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

ତୃତୀୟ ଦୂତ ଗହମକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରେ ଏବଂ ଗହମକୁ ଅଙ୍କୁରା ଘାସରୁ ପୃଥକ ମଧ୍ୟ କରେ। ତୃତୀୟ ଦୂତ ରବିବାର ବିଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଲାଓଦିକିଆର ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ନେତୃତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ୨୫ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେରୁଶାଲେମର ବାହାରକୁ ନିଆଯାଇ ବିଚାର କରାଯାଏ। ସେହି ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧରତ ଚର୍ଚ୍ଚ ବିଜୟୀ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପରିଣତ ହୁଏ।

> “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ରେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଯୁଦ୍ଧ ରତ କଳିସିୟାର ସେହି ସଦସ୍ୟ ମାନେ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ପ୍ର ମାଣିତ ହୋଇଛନ୍ତ ି, ସେମାନେ ବିଜୟୀ କଳିସିୟାରେ ପରିଣତ ହେବେ। ଆମର ଅତୀତ ଇତିହାସକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାବେଳେ, ଆମର ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସ୍ଥ ିତି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଉନ୍ନ ତିର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ପଦକ୍ଷେ ପ ଅତିକ୍ର ମ କରି, ମୁଁ କହିପାରେ,

> ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତି ହେଉ! ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ନେତା ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ। ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ ପାଖରେ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି—ଯଦି ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଯେ ପଥରେ ନେତୃତ୍ୱ କରିଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମର ଅତୀତ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲିଯାଉ।" General Conference Bulletin, January 29, 1893.

ଗହୁଁଠାରୁ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସକୁ ପୃଥକ୍ କରିବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଷୟ ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ; ଏହାର ପରାକାଷ୍ଠା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଘଟେ, କାରଣ ତାହାବେଳେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଯେମାନେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମର ସୀମାନ୍ତକୁ ମରିବା ପାଇଁ ନେଇଯାଇଥିଲା।

> "ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ନିଜର ସାର୍ବଜନୀନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ପବିତ୍ରତାଭଙ୍ଗକାରୀ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ। ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ। ସେହିପରି, ବିଶ୍ୱକୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି, 'ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ସେହି ମହାନଗରୀ; କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ପାନ କରାଇଛି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନିମୟ ଡାକରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, ଯାହା କୁହେ, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ; ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ ତାହାର ମହାମାରୀମାନଙ୍କର ଭାଗୀ ନ ହେବ। କାରଣ ତାହାର ପାପମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5)।" Selected Messages, book 2, 118.

ଗହୁଁ ଓ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡର ଚର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଡେ ଆଇନ ସଙ୍କଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥିତ ରହେ, ସେତେବେଳେ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ହଟାଯାଏ—ମାନବୀୟ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା—ଯିଏ ସନ୍ଡେ ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ପରେ ବଢ଼ି ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଡାକରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଗହୁଁ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ, କୁଷ୍ମାଣ୍ଡମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଏକ ଅଂଶ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସନ୍ଡେ ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି। ସେ ଏହାକୁ October 22, 1844 ରେ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ହେଉଛି ସନ୍ଡେ ଆଇନ।

ରବିବାରୀୟ ଆଇନକୁ ଆଣିପହଞ୍ଚାଉଥିବା ଇତିହାସର ବାହ୍ୟ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ବିଜୟୀ ଚର୍ଚ୍ଚର ସାକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ; ଯେପରି ଜଙ୍ଗଲି ଘାସ, ଗହମ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ବାନ୍ଧିବା ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତାମାନେ ହେଉଛି ତିନି ଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପୃଥକ କରି ବାନ୍ଧନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏହା ଦେଖିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେହି "ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତାମାନେ" "ଶସ୍ୟକଟାକୁ ପକାନ୍ତି।" ଯେ ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା ଶସ୍ୟକଟାକୁ ପକାଏ, ସେହି ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା, ଏବଂ ସେହି ହେଉଛି ସେଇ ଅଗ୍ନି, ଯାହା 250 ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ "ବିନାଶର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଇନ୍ଧନର ଗାଛିମାନଙ୍କ ପରି" ବାନ୍ଧେ।

> "ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଅନୁଭବ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗଭୀର ଏବଂ ହୃଦୟ-ସ୍ପର୍ଶକାରୀ ରୁଚିର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି, ବିପଦ, ସଂଘର୍ଷ, ଏବଂ ଶେଷ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ସେହି ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖି ରଖିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀର ଶସ୍ୟକଟାକୁ ପକ୍କ କରିବାକୁ ଥିବା—କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ଧାନର ଆଁଟିରୂପେ, କିମ୍ବା ବିନାଶର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଇନ୍ଧନର ଗାଠିରୂପେ। ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟମାନ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା, ବିଶେଷତଃ ଶେଷ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ, ଯେପରି ଯେମାନେ ଭୁଲରୁ ସତ୍ୟ ପଥକୁ ଫେରିବେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବିପଦ ଏବଂ ସଂଘର୍ଷସମୂହ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷିତ ହେଉନ୍ତି। ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଯାହା ଆସୁଛି, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାକୁହିଁ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।" The Great Controversy, 341.

ମନ୍ଦିରର ତାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧୀକରଣ, ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯିଏ ନିଜର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ସେହି ଧୂଳି-ଝାଡୁ ବାହକ ପୁରୁଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ସେହିଁ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ

ଆବର୍ଜନାକୁ ବାହାର କରି ଝାଡ଼ିଦେଉଥିବା ବ୍ୟ କ୍ତି।

> "ପ୍ରଭୁ ଧର୍ମିକମାନଙ୍କ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଭେଦ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ତାଙ୍କର 'କୁଲା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ମଣ୍ଡାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଓ ନିଜ ଗହମକୁ ନିଜ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ତୁଷକୁ ଅନିର୍ବାପ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଦେବେ।'" Review and Herald, November 8, 1892.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ 1849 ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ହାତ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପ୍ରସାରିତ କରି ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଇସାୟାଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଇସାୟା ଓ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍—ଉଭୟେ—ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଶେଷ ସଂଗ୍ରହକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି। ସଂଗ୍ରହର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଛିଡରାଇବା ଓ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ଏକ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଶେଷରେ ସଂଗ୍ରହକୁ ନେଇଯାଏ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଅଟେ। ପାପକୁ ତାହାର ପରିଣତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ ନିଜ ଉପକରଣରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେହି ବାହ୍ୟ ଇତିହାସ Daniel 11:11ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ଶେଷ ସଂଗ୍ରହ Isaiah 11:11ରେ ମିଳେ; ଏବଂ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଶେଷ Revelation 11:11ରେ ମିଳେ; ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଗହମ ଓ ନିରାର ପୃଥକୀକରଣ Ezekiel 11:11ରେ ସ୍ଥିତ ଅଛି:

> ଏହି ନଗର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାଣ୍ଡି ହେବ ନାହିଁ, ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେହିର ମଝିରେ ମାଂସ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ସୀମାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବି। ଯିହିଜ୍କେଲ 11:11.

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ, "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ପୁରାତନ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କଠାରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି, ଯେମାନେ ପବିତ୍ରାଳୟର ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯୋଏଲଙ୍କର ସେହି ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଯେ ଅଗ୍ନି ତଳକୁ ଆସେ, ତାହାର ପୂର୍ବଛାୟା ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଅଗ୍ନି ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ହେଉଛି ସେହି ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସେହି ୨୫୦ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିନାଶ କରେ, ଯେମାନେ ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ। ଲାଓଦିକିଆର ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ସମାପ୍ତି ରବିବାର ଆଇନରେ ହୁଏ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ସେହି ଅଗ୍ନି ଅପରିମିତ ଭାବରେ ଢାଳି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ତାହା ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରିଥିବା ସେହି ୨୫୦ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିନାଶ କରେ; ତେଣୁ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରେ।

ଯଦି ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ରବିବାର-ବିଧି ସମୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହେ, ତେବେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାରଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଭାବ ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବ। ଯଦି ସେ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ କେବଳ ନିଜର ନାମକୁ ପ୍ରଥମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ନିହିତ ସଦୃଶ ନାମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବ। ଧର୍ମିକ ହେଉ କିମ୍ବା ଅଧର୍ମିକ, ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ରବିବାର-ବିଧିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ ନାହିଁ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, 9/11 ରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ରବିବାର-ବିଧି ସମୟରେ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଆନ୍ତି। ସେହି ପଚିଶଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ହିଜିକିଏଲଙ୍କ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ "ଆଜୁରର ପୁତ୍ର ଯାଆଜାନିୟା, ଏବଂ ବେନାୟାର ପୁତ୍ର ପେଲାତିୟା, ଲୋକମାନଙ୍କର ରାଜକୁମାରମାନେ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା।

ସେମାନଙ୍କର ନାମଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଘୋଷଣା କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହିଟା କେବଳ ଦାବିମାତ୍ର। "ଯାଆଜାନିୟାହ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେ "ଆଜୁର"ଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସହାୟତା କରିବା ଓ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କହନ୍ତି, 25 ଜଣ ପୁରୁଷ "ଆଜୁର" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭାବରେ ରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ "ଶୁଣେ" ବୋଲି ଦାବି କରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ଶ୍ରେଣୀର, ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଶୁଣିଥାଇ ମଧ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ। "ପେଲାତିୟାହ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପିତା "ବେନାୟାହ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ତାଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ସମାପ୍ତ କଲେ, ପେଲାତିୟାହ ମରିଗଲେ।

> ଏହି ସହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଡାଇ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ମାଂସ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସୀମାନ୍ତରେ ବିଚାର କରିବି। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ହେଁ ପ୍ରଭୁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ବିଧିମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ନାହାଁ, ମୋର ନ୍ୟାୟବିଧିମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର କରି ନାହାଁ; ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କ ରୀତିନୀତି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ। ଆଉ ଏମିତି ହେଲା ଯେ, ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରୁଥିବା ବେଳେ ବନାୟାର ପୁତ୍ର ପେଲତିୟା ମରିଗଲା। ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ନିଚେ ପଡ଼ିଗଲି, ଏବଂ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କାନ୍ଦି କହିଲି, ହାୟ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର! ତୁମେ କି ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରିଦେବ? ଯିହିଜେକ୍ଲ 11:11–13।

ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସମୟରେ ପେଲଟିୟା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ପୂରଣରେ, 2020 ମସିହା ଜୁଲାଇ 18 ତାରିଖରେ ଗହମ ରାସ୍ତାରେ ମରିଗଲା। ଗହମ ହେଉଛନ୍ତି ମୋଶା ଓ ଏଲୀୟ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଲେଖକ; ଏବଂ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଲୀୟଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ଉକ୍ତି ଅଟେ। ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ସୋଦୋମ ଓ ମିଶରର ରାସ୍ତାରେ ବଧ ହୋଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:11 ରେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେମାନେ 2024 ମସିହାରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ମୃତ ଥିବା ବେଳେ ସୋଦୋମ ଓ ମିଶର ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କେଲ ପେଲଟିୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସମୟରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, "ହାୟ, ପ୍ରଭୁ ଯିହୋବା! ତୁମେ କି ଇସ୍ରାଏଲର ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ କରିଦେବେ?" ଯିଶାୟଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସମୟରେ ସୋଦୋମ ହେଉଛି ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ।

> ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ଶୁଣ; ହେ ପୃଥିବୀ, କାନ ଦେଇ ଶୁଣ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି, "ମୁଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୋଷଣ କରି ବଡ଼ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି। ବୃଷଭ ତାହାର ମାଲିକଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଓ ଗଧା ତାହାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରଣୀକୁ ଜାଣେ; କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାଣେ ନାହିଁ, ମୋର ଲୋକ ବିଚାର କରେ ନାହିଁ।"
>
> ହେ ପାପମୟ ଜାତି, ଅଧର୍ମର ଭାରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଜନସମୁଦାୟ, ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନଙ୍କ ବଂଶ, ନଷ୍ଟକର୍ତ୍ତା ସନ୍ତାନମାନେ! ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପଛକୁ ଫେରିଯାଇଛନ୍ତି। ତୁମେ ଆଉ କାହିଁକି ପିଟିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ତୁମେ ତ ଆଉ ଆଉ ବିଦ୍ରୋହ କରିବ। ସମସ୍ତ ମସ୍ତକ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ କ୍ଲାନ୍ତ। ପାଦତଳରୁ ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାରେ କୌଣସି ସୁସ୍ଥତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଘାଓ, ଆଘାତ, ଏବଂ ପଚୁଥିବା ଫୋଡ଼ା ମାତ୍ର; ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଇନି, ବାନ୍ଧାଯାଇନି, ତେଲ ଲଗାଇ କୋମଳ କରାଯାଇନି। ତୁମ ଦେଶ ଉଜାଡ଼, ତୁମ ନଗରମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ; ତୁମ ଭୂମିକୁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ପରଦେଶୀମାନେ ଗ୍ରାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦେଶ ପରଦେଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସିତ ହୋଇଥିବା ପରି ଉଜାଡ଼। ଏବଂ ସିଓନର କନ୍ୟା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଏକ କୁଟୀର ପରି, କାକୁଡ଼ି ବାଗିଚାରେ ଥିବା ଏକ ଖୋପଡ଼ି ପରି, ଅବରୋଧିତ ନଗର ପରି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି।
>
> ସେନାମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଭୁ ଯଦି ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ଛାଡ଼ି ରଖିନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ସୋଦୋମ ସମାନ ହୋଇଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ଗୋମୋରା ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତୁ। ହେ ସୋଦୋମର ଶାସକମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ହେ ଗୋମୋରାର ଲୋକମାନେ, ଆମର ଦେବଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କର। ଯିଶାୟ 1:2–10.

ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କର କାଳରେ ମୋଶା ଏବଂ ଏଲିୟା ସୋଦୋମ ଓ ମିଶରରେ ବଧ କରାଯାନ୍ତି। ମିଶର ହେଉଛି ଭ୍ରଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟଶାସନର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସୋଦୋମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ-ଶାସନର ପ୍ରତୀକ। ବେନାୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ପେଲାତିୟା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ; ଯାହାକୁ ଯିଶାୟା ପ୍ରଚୋଦନାର ବାଇବେଲୀୟ ଦିନ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ କରନ୍ତି, ଯାହା କିମ୍ବା 1863, କିମ୍ବା ରବିବାର ନିୟମ। ବେନାୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ପେଲାତିୟା ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଜାଲିଆତ ପ୍ରତିରୂପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି। ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ସମୟରେ, ମୋଶା ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୃତ ଲୋକମାନେ ବଧ କରାଯାନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ପୁନରୁତ୍ଥାନ 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇରେ ମରୁଭୂମିରେ ଏକ ସ୍ୱର ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 2024 ଠାରୁ ଗହୁଁ ଓ ଜଞ୍ଜାଳ ଘାସର ଅନ୍ତିମ ପୃଥକ୍କରଣ ଚାଲିଆସୁଛି।

ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଜାଣିବ ଯେ ସେମାନେ ହାରାଇଯାଇଛନ୍ତି।

> ଏହି ନଗର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାଣ୍ଡି ହେବ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ତୁମେ ତାହାର ମଝିରେ ମାଂସ ହେବ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ସୀମାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବିଧିମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଚାଲି ନାହାଁ, ନାହିଁ କି ମୋର ନ୍ୟାୟବିଧିମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର କରିଛ; ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କର ଆଚରଣାନୁସାରେ କରିଛ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ବେନାୟାର ପୁତ୍ର ପେଲତିୟା ମରିଗଲା। ଯିହିଜେକ୍ଲ 11:11–13।

ପେଲତିୟାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ—ଯାହାଙ୍କ ନାମର ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାରିତ"—ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ "ମୃତ୍ୟୁକୁ ସମର୍ପିତ" ବୋଲି ଅର୍ଥ କରେ, ସେହି ଏକେ ସମୟବିନ୍ଦୁରେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ୧୧ର ୪୧ତମ ପଦରେ ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟାର କାର୍ମୀମାନେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ହାତରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତି। ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟରେ ପେଲତିୟା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି। ପେଲତିୟା, ବେନାୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି।" ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନ୍ଦୁରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ପୁନର୍ବାର ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବା ପାଇଁ, ପେଲତିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସମର୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି; କାରଣ ପୁରୁଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଗ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୋବିୟାଙ୍କ ସମାଧି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ। ପେଲତିୟା ଯିଶାୟାଙ୍କ "ମୁଣ୍ଡରୁଠାରୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏମିତି ଏକ ଦେହ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାପରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ। ସେହି ଦେହ ହେଉଛି ଲାଓଦିକିୟା ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବିଦ୍ରୋହର ଚାରି ପିଢ଼ିର ଉପସମ୍ପାରରେ ଅବସ୍ଥିତ; ଯାହାକୁ ଯିଶାୟା କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ବିଦ୍ରୋହ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, "ଆହୁରି ଆହୁରି ବିଦ୍ରୋହ କର।" ୨୦୨୪ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଗହୁଁ ତିନି ଦିନ ଆଢ଼େ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ ରହେ, ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଏ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର।

> ଏହେତୁ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି; ଦେଖ, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାଧିଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାଧିମଧ୍ୟରୁ ଉପରକୁ ଆଣିବି, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଦେଶକୁ ନେଇଯିବି। ଏବଂ, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ଯେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାଧିଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେବି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାଧିମଧ୍ୟରୁ ଉପରକୁ ଆଣିବି, ସେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖିବି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଦେଶରେ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ତାହାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛି, ଏବଂ ଏହା ସଫଳ କରିଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। ଯିହିଜିକ୍କିଏଲ 37:12–14.

ରବିବ୍ବାର ଆଇନ ସମୟରେ 25 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଯେ ନକଲ ପୁରୋହିତତ୍ୱ, ସେମାନେ ତାହାବେଳେ ଜାଣିବେ ଯେ ପ୍ରଭୁହିଁ ଇଶ୍ୱର। ଗହମ 2024 ମସିହାରେ ଜାଣେ ଯେ ପ୍ରଭୁହିଁ ଇଶ୍ୱର, ଏବଂ ଗୋଜି ସେହି ଜ୍ଞାନକୁ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେରି ହୋଇଯାଇଥାଏ। ଏହି ଅବଧି ଏକ କବର ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏକ କବର ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିନା ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ଗହମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ରବିବାର ଆଇନ ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ ଗୋଜି ଜାଣେ। ଏହି ଦୁଇଟି ପଥଚିହ୍ନର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଫସଲ କଟା ପାଇଁ ପକ୍ୱତାକୁ ଆଣିଥାଏ।

ଯୋଏଲଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ; କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରଥମେ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଏ, ସେହି ହେଉଛି—ମଣିଷମାନେ ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ କି ନାହିଁ। ଯୋଏଲରେ ଥିବା "ବୃଦ୍ଧମାନେ" ତାହା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଯେତେବେଳେ ଜାଗ୍ରତ କରିବାର ଡାକ ଆସେ, ସେମାନେ ଛେଦିତ ହୋଇଯାନ୍ତି—ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରକୁ ବାନ୍ତି କରାଯାନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲି କଥା କହେ, ଯେଉଁଠାରେ ବିଲଆମଙ୍କ ଗଧା କହିଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କ ପିତା କଥା କହିଥିଲେ।

"ପୁରାତନ ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ" ଉପରେ ଆସୁଥିବା ବିଚାର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉପରେ ଆଧାରିତ—ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦିନରେ କେବେ ଏପରି ଘଟିଛି କି? ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ "ଏହା ଶୁଣ" ବୋଲି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ପରେ ଏହା

ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ—ଏକ ପକ୍ଷରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଚାରି ପିଢ଼ି, ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପୋକମାକଡ଼ାର ଚାରି ପ୍ରକାର। ତାହାପରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାଙ୍କାରରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ନିୟମିତ ଜନମାନେ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇନଥିଲା କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନଥିଲା; ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭୁଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଥିଲା। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ଯୋଏଲଙ୍କର ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ହେଉଛି ତେଲ।

ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ଏହାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶର "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କି ନାହିଁ। "ବୃଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ" କୁ ମଧ୍ୟ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଏଫ୍ରୟିମର ମଦ୍ୟପମାନେ" ବୋଲି ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଫ୍ରୟିମଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇନାହିଁ। ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ମନଃଶିଙ୍କୁ ରଖାଯାଇଛି। ମନଃଶିଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜାକୁ ଖୋଜିବା କଷ୍ଟକର, କିନ୍ତୁ ସେ ଏଫ୍ରୟିମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରେ।

> "ଯେ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଅବନତି ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ବିଳାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ବିନା ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବେ। ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କୁ, ନିଜ ହାତରେ ବଧକାରୀ ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବା ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ, ଏହି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି: 'ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ପଛୁଆପଛୁଆ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ପ୍ରହାର କର; ତୁମ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷମା ନ କରୁ, ନାହିଁ କିଛି ଦୟା କର: ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ—ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେହି କୌଣସି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କର। ତା'ପରେ ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।'"
>
> "ଏଠାରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ କଳିସିଆ—ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ରାଳୟ—ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଆଘାତକୁ ପ୍ରଥମେ ଅନୁଭବ କଲା। ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ବହୁତ ଆଲୋକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ହିତର ରକ୍ଷକ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ପିତ ଭରସାକୁ ଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହି ମନୋଭାବ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଆମେ ଆଉ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛି। ଏହି କଥାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି: ପ୍ରଭୁ ଭଲ କରିବେ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ଅନର୍ଥ କରିବେ। ନ୍ୟାୟବିଚାରରେ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଳୁ। ଏହିପରି 'ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା' ହେଉଛି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଘୋଷଣା, ଯେଉଁମାନେ ପୁଣି କେବେ ତୁରୀ ପରି ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ଉଚ୍ଚ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଏବଂ ଯାକୋବର ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏହି ନିର୍ବାକ କୁକୁରମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଭୁଙ୍କିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ରୋଧିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ପୁରୁଷ, କୁମାରୀମାନେ, ଏବଂ ଛୋଟ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାସାଥିରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି।"
>
> "ଯେ ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡୁଥିଲେ ଓ କାନ୍ଦୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସେହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ଯାହା ସୀମିତ ମାନବଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାକୁ ସମ୍ଭବ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ—ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ପରିଶୁଦ୍ଧ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଈର୍ଷ୍ୟାକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରୁଥିଲା—ଅପ୍ରକାଶିତ ରହିଥିଲା। ହୃଦୟର ମହା ଅନ୍ୱେଷକ ଅଧର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପକୁ ଜାଣନ୍ତି। ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ଛଳନାରେ ନିରାପଦ ବୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ଏବଂ, ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାର କାରଣରୁ, କହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେପରି ସେ ପୃଥିବୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର କପଟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେବେ, ଯାହାକି ସେମାନେ ଏତେ ସାବଧାନତାର ସହ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ।"
>
> "ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାର କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା, ଗୌରବର କୌଣସି ଉଚ୍ଚତା, କିମ୍ବା ସାଂସାରିକ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ—ପବିତ୍ର ପଦବୀରେ ଥିବା କୌଣସି ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ—ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବଳିଦାନ କରିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜ ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଆନ୍ତି। ଯେମାନଙ୍କୁ

> ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଧର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ହିଁ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଚୋଦକ ବୋଲି ସିଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଉଦାସୀନତାରେ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାର ଦୁରୁପଯୋଗରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣକୁ ଆଉ ସହିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ନିଜ କ୍ରୋଧରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ଦୟା ବିନା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।"

> "ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ସମୟରେ ବାକ୍ୟର ଶକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ସାନ୍ନିଧ୍ୟକୁ ପଛକୁ ନେବା କାମ ଅନିଚ୍ଛାସହ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଓ ପରିଚାଳନାରେ ଅନୁଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ସରିଗଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମରେ ପକାଇଲେ, ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ଦିବ୍ୟ ଅପ୍ରସନ୍ନତାର ଅଧୀନକୁ ଆଣାଯାଇଛନ୍ତି।" Testimonies, volume 5, 211, 212.

ଯେତେବେଳେ ଯୋଏଲ "ପୁରାତନମାନଙ୍କୁ" ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିୟାର ନେତୃତ୍ୱଙ୍କ ସହ କଥାହେଉଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯୋଏଲ ଅଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ କଥାହେଉଛନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ଯିଶାୟ ଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କ ସହ ବିପରୀତତାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି। ଯୋଏଲ ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ କଥାହେଉଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଯିହିଜ୍କିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅରେ ପ୍ରଥମେ ବିଚାରିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିୟାର ସାଧାରଣ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, "ଏହା ଶୁଣ, ହେ ପୁରାତନମାନେ, ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାମାନେ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର।"

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୫ ଜଣ ଲୋକ ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପବିତ୍ରାଳୟ ପ୍ରତି ପିଠି ଦେଇ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ କୋରହ, ଦାଥାନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ସହ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବା ୨୫୦ ଜଣଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଏକ "ଦଶମାଂଶ"। ୨୫ ଜଣ ଲୋକ ସେହି ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପ୍ରେରଣାନୁସାରେ ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ୯/୧୧ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଓଦିକୀୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ନେତୃତ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ସୂଚିତ କରିଥିଲା। ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହର ଏକ "ଦଶମାଂଶ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେହି ସମୟାବଧିରେ ଯାହାକୁ ଯିଶାୟା ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ସାରବସ୍ତୁ ଥିବା ଏକ "ଦଶମାଂଶ" ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ଯୋଏଲ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପାଇଁ ଏହି ଘୋଷଣା ଅଟେ, ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି; କାରଣ ସେମାନେ ପାପରେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳୀନ ସମୟର ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ମୁଣ୍ଡଠାରୁ ପାଦାଙ୍ଗୁଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତତାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରୁ କାଟିଦିଆଯାଇଛି। ଯିଶାୟା ଏହି ସମାନ ବାସ୍ତବତାକୁ ଅଧ୍ୟାୟ ଉଣତ୍ରିଶରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି।

> ଥମ୍ଭିଯାଅ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ; ଉଚ୍ଚସ୍ୱରେ ଚିତ୍କାର କର ଓ ବିଲାପ କର: ସେମାନେ ମତ୍ତ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରୁ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଟଳମଳ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦ୍ୟପାନରୁ ନୁହେଁ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗାଢ଼ ନିଦ୍ରାର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶାସକମାନଙ୍କୁ, ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ସେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହନ୍ତି, "ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼"; ସେ କହେ, "ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଅଛି।" ପୁନଃ ସେହି ପୁସ୍ତକଟିଏ ଜଣେ ଅଶିକ୍ଷିତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, କୁହାଯାଏ, "ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼"; ସେ କହେ, "ମୁଁ ଅଶିକ୍ଷିତ।"

> ଏହିକାରଣେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଯେହେତୁ ଏହି ଜନମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ମୋର ସମୀପକୁ ଆସନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଠୋଢ଼ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ମୋଠାରୁ ଦୂରକୁ ସରାଇଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭୟ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଛି; ସେହିହେତୁ ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଅଗ୍ରସର ହେବି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏକ ବିସ୍ମୟ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିବେକୀମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଲୁଚିଯିବ। ହାୟ

> ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜମାନଙ୍କ ର ପରାମର୍ଶ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଉପାୟ ଖୋଜନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଥାଏ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, 'ଆମକୁ କିଏ ଦେଖୁଛି? ଏବଂ କିଏ ଆମକୁ ଜାଣେ?' ନିଶ୍ଚ ୟ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ର ସବୁକିଛିକୁ ଉଲଟାଇଦେବା ଭାବକୁ କୁମ୍ଭ କାରର ମାଟି ସମାନ ଗଣାଯିବ; କାରଣ ଯାହା ସୃଷ୍ଟ ିତ, ସେ କି ନିଜ ସୃଷ୍ଟ ିକର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ କହିବ, 'ସେ ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାନ୍ତି'? କିମ୍ବା ଯାହା ଗଢ଼ାଯାଇଛି, ସେ କି ନିଜ ଗଢ଼ନ୍ତା ବିଷୟରେ କହିବ, 'ତାହାଙ୍କ ର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା'?" ଯିଶାୟ 29:9–16।

ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର "ବୁଝ" ଭଗବାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ମୋହର ଖୋଲାଯିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଦୁଷିତ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ବୁଝ ନଥିବା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝ ନଥିବା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେମାନେ ସବୁ କିଛିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅଶିକ୍ଷିତ—ଉଭୟେ—ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକ "ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ" ଶୁଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏମିତି ଏକ ବର୍ଗ, ଯେ ଶୁଣିଥାଇ ମଧ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଦେଖିଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅସମର୍ଥତାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ନିଜେ ହୃଦୟସ୍ଥଳ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। "ଏପରି କିଛି କି ତୁମମାନଙ୍କ ଦିନରେ, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଘଟିଥିଲା?"—ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଯେଉଁ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଠାଯାଇଛି, ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଅଟେ।

ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ କେବେ ଏମିତି ସମୟ ଥିଲା କି, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜନସମୁଦାୟ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିରେ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ? "ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ" "ଜାଗିଉଠିବାକୁ" ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି, ଯେପରି 1844 ମସିହାରେ ଏକ୍ସେଟର୍ ଶିବିର-ସଭାରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ହେଉଛି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଜନସମୁଦାୟର ଅନୁଭବର ଉପମା, ଯାହା ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ପୁଣିଥରେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହେବ। ଲାଓଦିକିଆନ୍ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଏହି ଅସମର୍ଥତା—ଯେ ତାଙ୍କର କଳିସିଆର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ଇତିହାସ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଉଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରୁନାହାନ୍ତି—ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଆହୁରି ଉଦ୍ଭାସିତ କରେ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସନ୍ଦେଶକୁ ଖୋଲିଦେବାର ଚାବି ଅଟେ। ଏହା କେବଳ ବାଇବେଲୀୟ ନିୟମ ନୁହେଁ, ବରଂ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯାହାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ସେହି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରକାଶିତ ଜ୍ଞାନର ମୂଳ ସାର ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ଯୋଏଲ ପଚାରନ୍ତି, "ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦିନରେ ଘଟିଛି, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନରେ?" କିମ୍ବା ଏହିପରି ପଚାରାଯାଇପାରେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନରେ, କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଥିଲା କି, ଯାହା ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଏକ ପୁରୁଣା ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଜାଠାରୁ ପୃଥକ କରିଥିଲା?" ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ପୃଥକୀକରଣ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ତେଲ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। "ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦିନରେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନରେ ଘଟିଛି" ବାକ୍ୟଟି ତୁରନ୍ତ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଦେଲା ଯେ, ତାଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତାହା ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଧରି ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ବିନାଶ ପରେ ଏକ ଜାଗରୁତି ଥିଲା; ଯେପରି ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଉପରେ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାରେ, ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ବିନାଶର ଚାରିଟି କୀଟପତଙ୍ଗରେ, ତାହା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଯୋଏଲ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ହାକରେ ପଛକୁ ଫେରିଯାଇଥିବା ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ମଣ୍ଡଳୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରର ଘୋଷଣା। ପବିତ୍ର ଇତିହାସରେ କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ଆଲୋକର ବିରୋଧରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇନାହିଁ। ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି ପ୍ରକାରର ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ "କଫର୍ନାହୂମ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

"କପର୍ନାହୁମରେ ଯୀଶୁ ନିଜର ଆଗମନ-ନିର୍ଗମନ ଯାତ୍ର ।ମାନଙ୍କ ମଧ ବଡ଼ ´1 ସମୟରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାହା 'ତାଙ୍କ ର ନିଜ ନଗର' ବୋଲି ପରିଚିତ ହେଲା। ସେହିଟି ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ର ର କୂଳରେ, ଏବଂ ଗେନ୍ନେ ସରେତର ସୁନ୍ଦ ର ସମତଳଭୂମିର ସୀମାନ୍ତ ସମୀପରେ, ଯଦି ସେହି ଭୂମିର ଉପରେ ସରାସରି ନଥାଇଥାଏ ମଧ , ଅବସ୍ଥ ିତ ଥିଲା।" The Desire of Ages, 252.

"ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧରେ କେତେ ଅଳ୍ପ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, କେତେ କଟୁ କଥା କୁହାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ନୁହେଁ ଯେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ ନିନ୍ଦାସୂଚକ ଘୋଷଣା ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି। ଅନେକେ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମହାପାପୀ ବୋଲି ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରବଳ ହସ୍ତତଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରନ୍ତୁ। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଆଲୋକ, ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସୁଯୋଗ ଓ ବିଶେଷାଧିକାର ଥାଇପାରିଥିଲା। ଯଦି ସେମାନେ ସେହି ଆଲୋକ ପାଇଥାନ୍ତେ ଯାହା ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଅନେକ ସଦସ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତ ହାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରୁଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଜଗତ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରୁଥାନ୍ତେ। ଯେମାନେ ନିଜ ଆଲୋକର ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ତଥାପି ତାହାରେ ଚାଲିବାରେ ବିଫଳ ହୋନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, 'କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ବିଚାରଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଟାୟର ଓ ସୀଦୋନର ଅବସ୍ଥା ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ। ଏବଂ ହେ କପର୍ନାହୁମ [Seventh-day Adventists, who have had great light], ତୁମେ, ଯେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହୋଇଛ [ବିଶେଷାଧିକାରର ଦୃଷ୍ଟିରୁ], ପାତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଇ ଦିଆଯିବ; କାରଣ ଯେ ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ ମଧରେ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ସୋଦୋମରେ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ବିଚାରଦିନରେ ତୁମ ତୁଳନାରେ ସୋଦୋମ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଅଧିକ ସହନୀୟ ହେବ।' ସେ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, 'ହେ ପିତା, ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମର ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଛି, କାରଣ ତୁମେ ଏହି ସବୁ କଥା ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବିବେକୀମାନଙ୍କଠାରୁ [ନିଜମାନଙ୍କ ନିଜ ମୂଲ୍ୟାୟନରେ] ଲୁଚାଇ ରଖିଛ, ଏବଂ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛ।'"

"'ଏବଂ ଏବେ, ତୁମେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ତୁମେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଶୁଣିଲା ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ଯେପରି ମୁଁ ଶୀଲୋହ ପ୍ରତି କରିଛି, ସେହିପରି ମୁଁ ଏହି ଗୃହ ପ୍ରତି, ଯାହା ମୋର ନାମରେ ଅଭିହିତ ଏବଂ ଯାହାରେ ତୁମେମାନେ ଭରସା କରୁଛ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି, ଯାହାକି ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ସେହିପରି କରିବି। ଏବଂ ଯେପରି ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଫ୍ରାଇମର ସମଗ୍ର ବଂଶକୁ, ତ୍ୟାଗ କରିଛି, ସେହିପରି ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାହାର କରିଦେବି।'"

"ପ୍ରଭୁ ଆମ ମଧରେ ମହାନ୍ ଗୁରୁତ୍ୱର ସଂସ୍ଥାମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାର୍ଥିବ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ପରି ପରିଚାଳିତ କରାଯିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯିବ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରତି ଏକନିଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ପରିଚାଳିତ କରାଯିବ, ଯେପରି ସବୁ ପ୍ରକାର ଉପାୟରେ ନାଶମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇପାରିବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟମାନ ଆସିଛି, ତଥାପି ଅନେକେ ତାଡ଼ନା, ସତର୍କବାଣୀ ଓ ପରାମର୍ଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହାନ୍ତି।"

"'ହେ ମୂର୍ଖ ଲୋକମାନେ, ଏବଂ ବିବେକହୀନମାନେ, ଏହାକୁ ଏବେ ଶୁଣ; ତୁମମାନଙ୍କ ର ଚକ୍ଷ ୁ ଅଛି, ତଥାପି ଦେଖୁ ନାହିଁ; କାନ ଅଛି, ତଥାପି ଶୁଣୁ ନାହିଁ; ଯିହୋବା କହୁଛନ୍ତ ି, ତୁମେ କି ମୋତେ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ? ମୋର ସନ୍ନ ିଧାନରେ କି ତୁମେ କମ୍ପ ିତ ହେବ ନାହିଁ? ମୁଁ ସମୁଦ୍ର ପାଇଁ ବାଲୁକାକୁ ଚିରସ୍ଥ ।ୟୀ ସୀମାରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ କରିଛି, ଯେପରି ସେ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ର ମ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ତାହାର ତରଙ୍ଗ ମାନେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତ ।ଳିତ ହୁଅନ୍ତ ି, ତଥାପି ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରନ୍ତ ି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯଦିଓ ଗର୍ଜନ କରନ୍ତ ି, ତଥାପି ତାହାକୁ ଅତିକ୍ର ମ କରିପାରନ୍ତ ି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟ ବିଦ୍ରେ ।ହୀ ଓ ଅବାଧ ; ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତ ି। ସେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ମଧ କହୁ ନାହାଁନ୍ତ ି, ଆସ, ଆମେ ଏବେ ଆମ ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ଭୟ କରିବା, ଯିଏ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଆମକୁ ବର୍ଷା ଦିଅନ୍ତ ି, ଆଗୁଆ ବର୍ଷା ଓ ପଛୁଆ ବର୍ଷା ଉଭୟ; ସେ ଆମ ପାଇଁ ଫସଲ କାଟିବାର ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ସପ୍ତ ।ହଗୁଡ଼ିକୁ ସଂରକ୍ଷ ିତ

କରନ୍ତି। ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏହି ସମସ୍ତକୁ ଦୂରେ ହଟାଇଦେଇଛି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ରୋକିରଖିଛି.... ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି—ପିତୃହୀନଙ୍କ ମାମଲାର ନ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ—ତଥାପି ସେମାନେ ସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ଅଧିକାରର ନ୍ୟାୟ ସେମାନେ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି। ଯିହୋବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହି ସବୁ କାରଣରେ ମୁଁ କି ଦଣ୍ଡ ଦେବି ନାହିଁ? ଏପରି ଜାତି ଉପରେ ମୋର ପ୍ରାଣ କି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବ ନାହିଁ?’”

“ପ୍ରଭୁ କି ବାଧ ହେବେ କହିବାକୁ, ‘ତୁମେ ଏହି ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନି, ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଠାଅନି, ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନୁରୋଧ କରନି; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ’? ‘ଏହି କାରଣରେ ବର୍ଷାଧାରା ବନ୍ଦ ରହିଛି, ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷା ହୋଇନାହିଁ.... ତୁମେ କି ଏହି ସମୟରୁ ମୋ ପାଖରେ ଆର୍ତ୍ତ ସ୍ୱରରେ କହିବ ନାହିଁ, ହେ ମୋର ପିତା, ତୁମେ ମୋର ଯୌବନକାଳର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ?’” Review and Herald, August 1, 1893.